

Päijät-Hämeen

ILVES

Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n
tiedotuslehti 2003

**Missä piirissä
mennään** sivu 2

**Kevään veteraanipäivä
ja maanpuolustusjuhla**

sivu 4

**Yhteistoiminta-
harjoitus 2003**

sivu 6

Veteraanikeräys

sivu 19

Syysterveiset kaikille reserviläisille

Ilveksen pääkirjoitus on viimeaikoina ollut tietynlainen katsaus piirin toimintaan, enkä tee siitä poikkeusta. Olemme piirihallituksessa ja työvaliokunnassa työstäneet toimintamallia, jolla voisimme ylläpitää ja kehittää piirin toimintaa Päijät-Hämeen alueella. Nyky-yhteiskunnassa on vallalla perhe- / itsekeskeisyys, eikä järjestötoimintaan osallistuminen ole enää vuosikausiin ollut yhtä suosittua, kuin aiempina vuosikymmeninä. Haemme elämyksiä ja elämme mielikuvamaailmassa, missä kaikki kokemukset halutaan välittömästi, eikä pitkäjänteinen puurtaminen ole lumovoimaista. Tämän olemme huomanneet siitä, ettei kilpailuille tahdo löytyä järjestäjiä, eikä kyllä osallistujiaakaan. Oma-kohtaisesti olen huomannut sen siitä, ettei piirin toiminnanjohtajan tehtävälle ole löytynyt ottajaa, ei vaikka tehtäviä olisi jaettu useammalle.

Tämä prosessi on kestänyt liian kauan, koska jäsenistömme (sinä hyvä lukija muiden muassa) on havainnut piirin toiminnan passiivisuuden. Piirilehtemme Ilves ei ole ilmestynyt säännöllisesti, eikä kilpailukutsuja ole näkynyt lehdisissä. Perinteisestä haastekilpailusta Kymenlaakson kanssa maastokilpailun osalta luovuimme jo pari vuotta sitten ja tänä vuonna on väliin jäänyt jo muitakin kilpailuita. Miten piirimme sitten on toiminut??

Jotain hyvääkin on havaittavissa. Piirimme jäsenistö on osallistunut aktiivisesti liittojen (RES, RUL ja ResUI) kilpailuihin ja hyvälläkin menestyksellä. Tässä yhteydessä

haluan mainita Jarmo Järvelän menestyksen RUL:n ruutiasekilpailuissa viime kesänä. Hän edusti yksinään Päijät-Hämeen upseereita reserviupseeriliiton ampumamestaruuskilpailussa 23-24.08.2003 Tuusulassa ja Hyvinkäällä voittaen kaksi kultamitalia ja yhden hopeamitalin. Kultamitalit sarjoissa Pienoiskivääri 60 ls makuu, sarja H ja Kenttäammunta 10 + 10 ls, sarja H sekä hopeamitali sarjassa Pienoiskivääri 3 x 20 ls, sarja H. "Teko on vertaansa vailla Päijät-Hämeen reserviläispiirin historiassa", kirjoitti Kärkölän upseereiden puheenjohtaja Juha Nuoritalo sähköpostissaan puheenjohtajallemme. Sitä se on ainakin lähistorian osalta. Tässä on hyvä esimerkki siitä, mitä pitkäjänteinen puurtaminen saa aikaan. Kiitokset Jarmolle tästä ja vielä sydämelliset onnittelet minun puolestani.

Hyvää on myös piirin toiminnan osalta kerrottavana. Työnjakoa on täsmennetty ainakin toistaiseksi niin, että vastuun toiminnasta ja sen kehittämisestä ottaa työvaliokunta ja lehden päätoimittajan tehtävät siirtyivät Heikki Koskiselle Padasjoelle. Allekirjoittanut jatkaa piirisihteerin vakanssilla ja pyrin resurssieni puitteissa hoitamaan juoksevat asiat joko pois päiväjärjestyksestä tai vastuullisille tiedoksi.

Mutta tämä ei ratkaise meidän ongelmia. Vastuu piirilehden materiaalista on edelleen Teillä hyvät lukijat, kuten myös piirin kilpailuiden järjestäminen sekä niihin onnistuminen. Jäsenistömme tulee

osallistua lehden toimittamiseen ja vastuu kustannuksista kaatuu jäsenistölle. Lehestä kerätään maksua jäsenmaksun yhteydessä, se kattaa noin yhden lehden toimittamisen vuosittain. Mikäli emme saa tukea ulkopuolisilta lehden toimittamiseen, ei ole myöskään edellytyksiä toimittaa useampia lehtiä. Mikäli teillä on halukkuutta tai valmiuksia osallistua lehden toimittamiseen tai tukiverkoston hankintaan, niin lähin yhteyshenkilönne piirilehden osalta on oman yhdistyksenne puheenjohtaja tai sihteeri. Kertokaa hänelle mitä odotatte lehdeltä ja toimittakaa aineistoa, mikäli haluatte järjestämienne kilpailuiden tulokset koko piiri tietoon. Kirjoittakaa artikkeli kesäretkestänne tai muusta tapahtumasta. Näin voimme kehittää tiedottamista. Käykää tutustumassa piirimme nettisivuihin sivulla <http://www.asapen.net/respiiri/>. Antti Penttilä ylläpitää näitä sivuja antamiemme tietojen pohjalta.

Terveisin **Kimmo Salojoki**

Päijät-Hämeen
ILVES
No 2003, 45. vuosikerta

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti, joka lähetetään kaikille Päijät-Hämeen Reserviläispiiriin jäsenmaksunsa suorittaneille jäsenille. Päijät-Hämeen Reserviläispiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Päijät-Hämeen ILVES
ilmestymisaika: helmikuu 2004

Toimituskunta mm.: Kimmo Salojoki, Ari Mesivaara, Heikki Pajuvesa, Risto Vuorisalo.

Toimituksen osoite:
Päijät-Hämeen Reserviläispiiri
Päijänteentkatu 5 A
15140 LAHTI
puh ja fax (03) 782 7358

Piirisihteeri:
Kimmo Salojoki
040-553 4424
kimmo.salojoki@koskisen.fi

Päätoimittaja: Heikki Koskinen,
Teollisuustie 15, 17500 PADASJOKI.
puh (03) 551 2186, fax (03) 551 3022
heikki.koskinen@padasjoen-kirjapaino.inet.fi

Painopaikka: Padasjoen Kirjapaino

Reserviläisliiton liittomaksun korotus?

Reserviläisliiton hallitus käsiteli, kokouksessaan 14.9., liittomaksun korottamista 6,5 eurosta 8,5 euroon. Hallitus päätyi yksimielisesti korotuksen kannalle, ja esittää liiton syyskokouksessa talousarvion, joka on rakennettu uuden liittomaksun pohjalta. On oletettavaa, että liiton syyskokouksesta tulee jälleen mieleenpainuva kokemus, koska on selvää, että korotusta tullaan vastustamaan. Todennäköistä on, että ääntenlaskijat saavat töitä kyseissä kokouksessa.

Liittomaksun korotuksen taustalla on lähinnä järjestösihteerin palkkaus. Liittommehan on toiminut ilman järjestösihteerää jo useamman vuoden. Liiton toimistossa on ollut toiminnanjohtajan lisäksi yksi henkilö. Mainittakoon, että RUL:ssa, on myös järjestösihteerä. Järjestösihteerin palkkauksella voidaan nykyisen henkilökunnan työtaakkaa keventää merkittävästi.

Korotuksella saatava, noin 60.000 euron lisätulo on tarkoitus käyttää seuraavasti:

C Henkilöstön palkka- ja työskentelykuluihin 36.000 euroa

C Yhdistysten projektituen nostoon 5.000 euroa

C Uusien jäsenten liittymismaksusta aiheutuvan tulonmenetyksen kattamiseen n. 3.000 euroa

C Yhdistys- ja piirijohdon koulutuksen tehostamiseen n. 16.000 euroa.

Tärkeää on, että yhdistykset palauttavat heille lähetetyt lomakkeet, josta tulee ilmetä yhdistyksen päättämän jäsenmaksun määrä. On huomioitava, että jäsenmaksu on oltava suuruudeltaan sellainen, että myös yhdistykselle palautuu liitto- ja piirimaksujen jälkeen, jäsenmaksutuloja.

Heikki Koskinen

Reserviläisurheiluliiton syyskokouksen antia

Reserviläisurheiluliiton syyskokous pidettiin 25.10. Tampereella Pirkanmaan reserviläispiirin toimistolla. Kokouksessa oli 17 jäsenyhdistyksen valtuuttamaa jäsentä sekä 5 hallitukseen kuuluvaa ja muita jäseniä. Kokouksessa päätettiin ensi vuoden toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta.

Toimintasuunnitelman runko 2004 on seuraava: Reserviläisurheiluliiton tehtävänä on jäsenistön (RUL, RES, Killat, naisjärjestöt) fyysisen kunnon sekä kelpoisuuden ylläpitäminen ja kehittäminen.

Toiminnan painopistealueet: a) kuntoliikunnan ja mp-urheilulajien organisointi- ja toimitusjakoulutus piireissä sekä valtakunnallisesti. b) marssi- ja jostotoiminnan kehittäminen c) nuorisotoiminta ja perheliikunta

TOIMINTA: 1. ResUL järjestää jäsenistölle valtakunnallisia urheilu- ja reserviläiskilpailuja, kuntourheilutoimintaa sekä ampuma- ja kilpailutoimintaan liittyviä koulutustilaisuuksia. 2. ResUL kehittää puolustusvoimien kanssa yhteistyössä reserviläisten sotilaskunto- ja taitotestejä sekä marssitoimintaa. 3. ResUL tukee ampumaratojen perustamistoimenpiteitä ja käyttöön saamista sekä neuvottelee aseiden ja ampumatarvikkeiden hankkimisesta edullisesti jäsenille.

Toimintasuunnitelman runko antaa kuvaa siitä mitä ResUL:ssa on tehty. Jäsenjärjestö RES:n huolena on ollut viime vuosina se, että ResUL:n toiminta on liian kilpailunomaista. Tarkempi tutustuminen toimintasuunnitelmaan antaa selvästi sen viestin, että kunto- ja perhekeskeinen liikunta on saa-

massa jalansijaa myös ResUL:n toiminnassa.

Myös ResUL:n toimikunnat ovat olleet ahkerina. He ovat saaneet suuren osan liiton kilpailun sääntöjen tarkistuksista valmiiksi. Säännöt ovat saatavissa ResUL:n kotisivuilta www.kolumbus.fi/resul.

Piiriämme varmasti kiinnostaa tietää kilpailuista, jotka on päätetty meidän piirimme järjestettäväksi. Vuosina 2004-2008 järjestettävistä kilpailuista, tulee piirimme järjestää ResUL:n ampumahiihdon mestaruuskilpailut vuonna 2005. Ammunnan mestaruuskilpailuista kalenteri on tehty vuodelle 2009. Kalenteriin on merkitty niin ResUL:n ilma-ase, RUL:n ja RES:n ruutiaseiden ammuttavat mestaruuskilpailut. Piirimme osalle on merkattu ResL:n ilma-asekilpailut vuodelle 2006 ja RES:n ruutiasekilpailut vuodelle 2009. Nämä meidän tulee huomioida tulevien vuosien toiminnassa.

Urheilutoimintalomake

Reserviläisliiton jäsenyhdistysten tulee täyttää heille postitetut Reserviläisurheiluliiton urheilutoimintalomake, jonka pohjalta kartoitetaan urheilu- ja liikuntatoiminnan laajuutta. Tiedot ovat tärkeitä mm. sen vuoksi, että toimintaa voidaan ResUL:in toimintaa voidaan kehittää ja on osoittaa toiminnan laajuutta haettaessa valtion taloudellista tukea ResUL:lle. Lomake palautetaan piiriin 15.1.2004 mennessä. Piirin tulee laatia yhteenveto ja lähettää se 31.1. mennessä ResUL:lle.

Heikki Koskinen

Päijät-Hämeen alueellinen veteraanipäivä ja maanpuolustusjuhla

Päijät-Hämeen alueellista kansallista veteraanipäivää ja maanpuolustusjuhlaa vietettiin 27.4. Orimattilan urheilutalolla. Juhlapäivä alkoi jumalanpalveluksella klo.10 Orimattilan kirkossa sekä kunnia-käynnillä ja seppeleen laskulla sankarihautausmaalla.

Maanpuolustusjuhlan moni-ilmeikäs ohjelma esitettiin monisatapäiselle juhlayleisölle klo.14 urheilutalon palloiluhallissa. Juhlapuheen piti seutujohtaja José Valanta.

Urheilutalon lähimaastoon oli asetettu Hämeen Rykmentin kalustonäyttely. Paikalle oli tuotu mm. lähitaisteluaseita, sotilaspoliisin varusteita, ensiapukalustoa, ilmapuolustuskonekivääriä, kenttätykkiä, miehistön kuljetuskalustoa sekä moderni kenttäkeittiö. Kalustoa esittelivät armeijan kantahenkilökunta, paikkakunnan varusmiehet sekä joukko reserviläisiä. Näyttely veti puoleensa niin veteraaneja, lottia kuin kutsuvieraitakin arviolta yli 500 henkilöä.

Juhlavieraille oli tarjolla kenttälounas yläasteen ruokasalissa. Maastossa sotilaskotiautosta sai ostaa perinteisesti kahvia ja munkkia, mikä tekikin erittäin hyvin kaupansa.

Katselmuksen ja kenttä-hartauden Urheilutalon kentällä pitivät Hämeen Rykmentin komentaja ev. Jari Mäenpää sekä sotilaspastori Timo Lilja. Paraatijoukkoa komensi res.yliil. Heimo Lahtinen Orimattilasta.

Lähes 40:stä veteraanijärjestöstä oli edustus paraatijoukkojen lippulinnassa.

Orimattilan Reserviläiset ry
Heikki Pajuvesa

Kantahenkilökuntaan kuuluva yliil. esittelee kranaattikonekivääriä.

Kevyt it kk esittelyssä. Reserviläiset vasemmalta lukien Arto Moilanen, Juha Rantala ja Erkki Menna.

Pasi panssarivaunun edessä Heikki Hirvonen (vas.), Alpo Kyrö ja Juhani Vilo.

Yhteistoimintaharjoitus toteutui syksyllä

Yhteistoimintaharjoitus 17.-19.10.03. oli jälleen kokemus osallistujille, joita oli tällä kertaa yli 80. Harjoitushan piti toteuttaa tavalliseen aikaan huhtikuun lopulla, jolloin ajatuksenani oli juhlistaa kansallista veteraanipäivää parhaalla mahdollisella tavalla, eli viedä osallistujat harjoittelemaan maanpuolustustaitoja. Kun tämän kokoluokan harjoitus sitoo runsaasti myös Hämeen Rykmentin voimavaroja jouduttiin harjoitus siirtämään nyt toteutuneelle viikonlopulle. Toki harjoittelimme huhtikuussakin, mutta rajoitetummin.

Tämän harjoituksen suunnittelu alkoi jo tammikuussa, jolloin luotiin harjoituksen perusteet. Tällä kertaa olimme saaneet Hämeen sotilasläänin ja Sotilasalueen päällikön kautta käskyn toteuttaa määrätyn joukon koulutus. Harjoitus ja suunnitelmat mitoitettiin siten, että meillä oli valmius vastaan ottaa 2-

300 kurssilaista. Tätä joukkoa varten oli tehty koulutussuunnitelma. Toteutusajankohdan lähestyessä ilmeni, ettei kohdennetun joukon kutsutuista ilmoittautunut kuin kourallinen. Tämä johti tietenkin siihen, että koulutuskaava oli muutettava viime hetkessä. Netissä ei ollut tarkoituksellisesti rummutettu tätä viikonloppua, koska tapahtuman arveltiin täyttyvän kutsutuista. Mutta ei hätää, palveluksessa toimitaan tilanteen mukaan ja niin tehtiin.

Harjoitus muodostettiin kohteen suojaamiskurssin ympärille ja muonituksesta huolehti muonituskurssi. Näiden ympärille nivottiin seuraavat koulutuspisteet: kenttälääkintä, viesti, pst, krh sekä pioneeri. Sissikurssi painui heti metsän siimekseen, ilmestyäkseen aina välillä kiusantekoon. Hämeen Rykmentin tuki oli jälleen ratkaiseva tapahtuman onnistumiselle. Mukana olivat Kapt Juha Lemminki apunaan ylil Jukka-Ville Jääsalmi, tväl-upseerina toimiltn Matti Leppänen ja kväl-upseerina toimi ylil Matti Vesikko. Ensiapu-

kurssin johtajana toimi HTL Jorma Jokela.

Varastojen osalta kaikki toimi loistavasti, tästä kaikesta Hämeen

Rykmentille suuret kiitokset. Luonnollisesti myös sotilaskotiauto palveli meitä kiitettävästi. Harjoituksen palaute osoitti, että jälleen oli

onnistuttu kohtuullisesti, mutta on olemassa rajoitteita jotka aiheuttavat joka harjoituksessa kitkaa, mutta joille ei tämän päivän sääntöjen mukaan voida mitään. Esimerkkinä ettei voida ampuu ilman kantahenkilökuntaa. Esikunnan karttahaarjoitus melkein unohtui, mutta todettakoon ,että määrätty päällystö pyöritti karttahaarjoitusta, josta keräämme kokemuksia.

Kiitän niitä läheisiä henkilöitä, jotka ovat vuosi vuoden jälkeen toimineet koulutuksen hyväksi. Kiitos myös erikseen MPK:n piiri-päällikölle Pekka Joukolle.

Harjoitus osoitti, että kohentamisen varaa on ja on uudistuttava, mutta se on tietenkin paljon meistä itsestämme kiinni.

Tässä vähän taustoja ,sisältöön tarkemmin palaan seuraavassa Ilveksessä.

Risto Vuorisalo
Harjoituksen johtaja

Suomen Maanpuolustusnaisten Liitto Ry:n ja Suomen Naisten Maanpuolustusjärjestö ry:n kevätliittokokoukset ja yhteinen seminaari

Vanajanlinnan juhlasali täyttyi kokous- ja seminaarin osanottajista ääriään myöten.

Suomen Maanpuolustusnaisten Liitto Ry ja Suomen Naisten Maanpuolustusjärjestö ry viettivät Hämeenlinnan Vanajanlinnassa kevätliittokokouksiaan ja yhteistä seminaaria 05.04.2003.

Vanajanlinnan juhlasali täyttyi kokous- ja seminaarin osanottajista ääriään myöten.

Liittojen jäsenet, piirit ja yhdis-

tykset ovat tehneet jo pitkään yhteistyötä erilaisissa tapahtumissa, messuilla, yhteisissä seminaareissa ja piirien kokouksissa. Niin tämäkin seminaari oli osoitus hyvästä yhteistyöstä ja halusta tehdä työtä yhteisen asian ja yhteisten arvojen eteen, "maanpuolustustyötä ajan hengessä" parhaimmillaan. Molempien liittojen kokouk-

set linjasivat naisten vapaaehtoista maanpuolustustyötä ison askeleen eteenpäin.

Liittokokousten jälkeen liittojen puheenjohtajat julkaisivat yhteisen julkilausuman.

Liittojen yhteistyön laajentamista ja mahdollista liittojen yhdistymistä selvittämään asetettu kuusijäseninen työryhmä on todennut

Kuvassa ovat SNMJ:n puheenjohtaja Anja Nord ja SMNL:n puheenjohtaja Pirkko Raitila

tarkoituksenmukaiseksi liittojen voimavarojen yhdistämisen.

Nyt Vanajanlinnaan kokoontunut jäsenistö antoi suunnitteluryhmälle valtuudet jatkaa työtä niin, että ryhmällä on liittojen syyskokouksille 2003 esitettävänä uuden liiton nimiehdotus ja säännöt.

Liitot perustettiin yli 40 vuotta sitten, aikana jolloin naisten vapaaehtoista maanpuolustustyötä oli mahdollista tehdä vain reserviläisjärjestöjen naisosastoissa. Myöhemmin kummatkin liitot ovat itsenäistyneet ja vaihtaneet nimeään ajan hengen mukaisiksi. Liitoilla on samankaltaiset perinteet, yhteiset tavoitteet ja yhteistyökumppanit.

Maanpuolustustahdon ylläpitäminen, itsenäisyytemme kunnioittaminen ja sen puolustajien tukeminen on kantanut hyvän hedel-

män, isänmaan vaiheista terveesti ylpeän, äidinkieltään arvostavan ja maataan rakastavan jäsenistön.

On aika huomata, että parhaiten saavutamme vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä tuloksia yhteistyössä, tuhlaamatta voimavaroja valtakunnallisesti ja alueellisesti päällekkäisiin järjestöorganisaatioihin. Yhteistyön suunnitteluryhmä toteaa, että nyt on liitoilla korkea aika huomata jäsenkentän yhdistys- ja piiritasolla yhä laajentunut yhdessä toimiminen ja vastata jäsenistön toiveeseen liittojen yhdistämisestä.

Valtaosa osaavaa jäsenistöämme ehti vanheta, ennen kuin vapaaehtoisen maanpuolustustyön yhteiskunnallinen asema saavutettiin. Kunniavelka sekä veteraaneille että omien järjestöjemme veteraanijäsenille velvoittaa meitä var-

mistamaan tulevilla yhdistymisellä aktiivisille jäsenillemme ja seuraaville sukupolville hyvät ja monipuoliset mahdollisuudet vapaaehtoisen maanpuolustustyön tekemiseen. Uusi liitto pystyy tarjoamaan entistä monipuolisemmat toimintamahdollisuudet; niinpä uudenlaisia suunnitelmia on jo nyt työn alla.

Uskomme myös, että tulevaisuudessa tullaan osoittamaan kokonaismaanpuolustusta tukevia tehtäviä myös naisjärjestöille, jolloin nykyiset voimavaramme yhdistäen pystymme vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin parhaalla mahdollisella tavalla.

Marja Vottonen
SMNL:n liittohallituksen jäsen

Vapaaehtoinen torpparireformi/ suojeluskuntalaiset ja lotat

Otsikon rinnastusta käsitelään tässä vanhan emäpitäjän Sysmän tapahtumien pohjalta, jossa on ollut laajoja aatelisten ja ratsutilallisten kartanoita sekä suuria perintöaloja.

Turvatakseen maataloudessa tarvitsemansa ammattitaitoisen työvoiman pysyvyyden, aloittivat aateliset 1600-luvulla erivapauksiensa nojalla, vuokransa päivätyönä asuinkartanoon tekevien torppien perustamisen. Tämä laajeni välittömästi koskemaan myös ratsutiloja, pappiloita sekä sotilas- ja siviilivirkakunnan hallinnassa olevia maatiloja. Vasta 1700-luvun puolivälin jälkeen saivat perintötilojen omistajat oikeuden perustaa mailleen torppia ja mäkitupia.

1900-luvun maanvuokrausta koskeneissa lainsäädöksissä määriteltiin torppa ja mäkitupa-alue. Torpaksi katsottiin maatilaa, joka on maanviljelyksen harjoittamista varten annettu vuokralle ja varustettu siihen tarkoitetuilla rakennuksilla tai aiottu niillä varustettavaksi. Mäkitupa-alue on tarkoitukseen sopivan kokoinen maa-alue, joka annetaan vuokralle maanviljelys- tai teollisuustyöväestöön kuuluvalla tai muun taloudellisesti samanvertaisen henkilön tai perheen asunto-alueeksi.

Vuonna 1942 ilmestyneen "Suomen talonpojan historia" -teoksen kirjoittaja akateemikko Eino Jutikkalan mukaan noin 3/4 vuokrasta maksettiin päivätyöjärjestelmänä, joko miehen yksinään tekeminä tai miehen ja hevosen yhdessä suorittamina työpäivinä.

Nordelundin entisen torpparin, vuonna 1871 syntyneen Severi Sarvan 15.9.1939 suoritetun haastattelun tietoja:

"Päivätyövelvollisuuteni torp-

parina teki 3 hevostyöpäivää joka viikko ja lisäksi kesällä 52 jalkatyöpäivää, sitäpaitsi taloon oli toimitettava 2,5 litraa mansikoita ja sama määrä vattuja, 15 litraa puolukoita sekä lisäksi joku määrä, en muista enää paljonko, talia ja voita. Ostaessani Sarvan 1916 omistukseeni maksoin siitä 12.000,-, tila käsitettiin silloin 65 ha."

Sanonta "Kuutamoo on torpparin aurinko" pitää hyvin paikkansa huomioidessa, että torpparilla olivat maatilataloudessaan samat kiireet kuin kartanollakin jopa samanaikaisesti kylvö- ja sadonkorjuun aikoina. Kesäaikana joutui Sarva vuokratyöhön palkkaamaan ulkopuolisen jalkamiehen ainakin osittain. Mistä vapaa mies kesällä maaseudulla löytyi, se jäi torpparin huoleksi. Päivätyöjärjestelmä osoittautuikin vuokranmaksutapana huolestuttavan orjuuttavaksi. Vuorokaudestaan ei juuri lepoaikaa jäänyt, kun kuusipäiväisen työviikon kesätyöpäivien pituus oli v. 1906 lyhennetty 12-tuntiseksi, oltuaan sitä ennen 13 tunnin pituinen. Torpparien vaatimus tosin oli kesäisin 10 tuntia ja talviaikana 7 tuntia.

Eräissä torpan vuokrasopimuksissa, vuokra edellytettiin maksettavaksi pääosin maatalouden tuoksilla.

Ennen torpan itsenäistymistä v. 1894, Wolmar Schildtin ja Otto Valkeavuoren välinen pinta-alaltaan 73 ha:n Valkeavuoren vuosivuokran määrä oli: rukiita 600 ltr., ohria 300 ltr., kaurjoja 300 ltr., herneitä 50 ltr., voita 25 kg, talia 5 kg, lihava sikolaita 1 kpl, villasukkia 1 pari, pella-valankoja 2 kg, kehruuksia 1 kg, hienoja villoja 1 kg, seulottua tuhkaa

15 ltr, humaloita 2 kg ja rahaa 120 Smk. Jyväskylään toimitettuna.

Rahana vuokran maksu tuli ky-

symykseen silloin kun valtio oli vuokraisäntänä. Rapalan "siko-haan", Onkiniemen Hirvikumun torpparit olivat niin tyytyväisiä rahavuokraan, että vastahakoisesti, verojen pelosta, suostuivat torppiensa lunastamiseen vasta vuoden 1937 syksyllä.

Torppareiksi lähtivät maaseudun olosuhteet hyvin tuntevat yritteliäät, ahkerat ilman vakinaista asuntoa olevat nuoret avioparit. Ihmiset joilla oli uskoa tulevaisuuteen ja omien voimien riittävyys kaippu omaan pesään, vaikka alussa vaatimattomaankin.

Torppien, yhteiskunnallisesti tärkeäksi havaittu, vapaaehtoinen itsenäistäminen, aloitettiin Sysmässä jo varhain aateliston toimesta.

Maanviljelysneuvos Onni Schildt toimeenpani v. 1894 vapaaehtoisen torpparivapautuksen, jonka yhteydessä hänen edesmenneen isänsä Wolmar Schildtin aikanaan omistamista tiloista Sysmän pitäjän Käenmäen ja Joutsjärven kylissä muodostettiin 36 tilaa, kooltaan keskimäärin yli 100 ha, jotka huutokaupalla tarjottiin myyntiin. Huutokaupassa ei kilpailua yleensä ollut, joten tilat joutuivat poikkeuksetta niitä hallinneille torppareille. Maksuaikaa oli viisi vuotta. Skinnarilan kylän Rantalan omistaja Hugo von Heideman möi vuosina 1904-1910 torppareilleen vapaaehtoisin kaupoin 15 tilaa ja 13 mäkitupa-aluetta. Leskirouva A. Vallénin omistaman Nordelundin kartanon maille muodostetut 37, pääosin torpparien hallinnassa ollut tilaa myytiin huutokaupalla v. 1915. Tilat sijaitsivat Nuoramoisten kylän Lahdenpohjassa ja Vahteristossa. Tilat jäivät ensisijaisesti niitä hallinneiden torpparien omistukseen. Virtaan kartanon omistaja W. Stjernvall möi samanaikai-

sesti edellisten kanssa 4 torppaa niitä hallinneille torppareille. V.I. Leninin johtamien bolševikkien (myöhemmin kommunistien) v. 1917 käynnistämänä Venäjän vallankumous: haki tukensa työläisistä, talonpojista ja sotamiehistä, jotka olivat pitkäaikaiseen huonosti edistyneeseen sotaan kyllästyneitä ja sodan jatkamisesta osittain kieltäytyneitä. Vallankumouksen onnistumisen takia oli itsenäisten talonpoikien tuki välttämätön, muodostuihan valtakunnan väestön enemmistö juuri heistä. Vaikka talonpoikien itsenäinen asema olikin kommunististen pääperiaatteiden vastainen, luvattiin heille suurtuloista lisää maata, jota talonpojat vallankumouksen pyörteissä osin omatoimisesti ottivat.

Myöhemmin kommunistien saadessa Venäjällä (Neuvostoliitossa) päätösvalan, toimeenpannut kollektivisoinnin yhteydessä menettivät vapaaehtoisella pakolla kaikki maata omistavat, maanomaisuutensa, perustetuille kolhooseille ja valtiolle. Tärkeästi petettyjen talonpoikien katkeruus on hyvin ymmärrettävissä.

Venäjän vallankumouksen johdon pyrkimyksenä oli saada myös itsenäiseksi julistautunut Suomi kytketyksi keisarikunnan vallankumoukseen. Siinä mielessä johdon toimesta käynnistettiin, Helsinkiin ankkuroidun Venäjän Itämeren laivaston sotilaiden tukemana, Suomen laillista hallitusta ja järjestysvaltaa vastaan kohdistettu yleiseen sekasortoon pyrkivä terrorisointi, joka sai väkivaltaisia piirteitä lukuisina murhina. Työväestöön ja torppareihin kohdistetun agitaa-tion ja kapinakiikhotuksen tavoitteena oli aikaansaada kattava paikallisten punakaartien verkosto, mahdollisia vallankumouksen tarpeita varten. Kiihotustoiminta sai Sysmässäkin myönteistä vastakaikua pitäjän niillä osin missä ratsutilat ja perintötalot edelleen isännöivät torppareitaan. Siellä kolme paikallista työväenyhdistystä perustivat omat punakaartit, joiden toiminta kuitenkin tyrehtyi alkuunsa, aseiden puuttuessa ja aktiivisimpien

voimien siirryttyä Lahden punakaartiin. Vuoden 1918 alussa, samanaikaisesti näiden Lahteen menijöiden vastaan tuli Sysmään suojeluskuntahenkisiä miehiä, vapaaehtoisina koulutettavaksi hallituksen joukkoja varten muodostettavaan Sysmän pataljoonaan. Torjumaan näköpiirissä oleva vallankumouksellinen kapina ja varmistamaan maan nuori itsenäisyys. Ensimmäisten mukana liittyivät koulutettavien vapaaehtoisten joukkoon myös äskettäin itsenäistyneet entiset sysmäläiset torpparit ja/tai heidän poikansa. Usealla mukana oma hevonen, reessä evästä miehelle ja hevoselle, periytynyt tapa torppariajoilta. läkkäimmistä miehistä hevosineen muodostui pataljoonan tarvitsema siirto- ja huoltokuljetusten kuormasto.

Tammikuussa 1918 aseettomina Sysmä-Lahti teillä vastakkain tulleet miehet, joutuivat talven kuluessa vastakkain aseistettuina, kapinallisten punaisten ja hallituksen valkoisten joukoissa.

Tämän Suomen vapausotien ensimmäisen osan taistelujen päätyttyä, hallituksen joukoissa taistelleet miehet liittyivät jäseninä juuri perustettuihin suojeluskuntiin. Perheen nuorempien miesten seurattessa vanhempien esimerkkiä. Perheen äiti ja tyttäret nähtiin jäsenenä välittömästi suojeluskuntien jälkeen perustetuissa paikallisissa Lotta-järjestöissä, Esimerkki aktiivisuudesta: Erään Wolmari Schildtin entisen torpparin 13 lasta käsittävän lapsikatraan pojista vanhin osallistui 18-vuotiaana vapaussotaan, aikanaan iän salliessa kaikki pojat liittyivät suojeluskuntaan, samoin kaikki tyttäret lottiin.

Lukuisien monilapsisten perheiden ansiosta molempien järjestöjen kyläosastojen jäsenmäärät olivat suuria, sisältäen tasalukuisesti eri ikäluokkia, näin turvattiin jatkuvuus. Kun jäsenistön lähtökohdat olivat pääosin samantasoiset, vaikutti tämä läheisen ja lujan yhteishengen muodostumiseen, joka oli havaittavissa voimakkaana talkoo-

henkenä sekä pyyteettömänä tasa-arvoisena toimintatarmona -innostuksena - järjestöjen vaativissa tehtävissä talvi- ja jatkosodan (vapaussodan toisen ja kolmannen vaiheen) aikana.

Vuoden 1918 Vapaussota oli välttämätön, maata miehittävän kurittoman venäläisen sotaväen Suomesta poistamisen takia. Sodan päätti, molempien osapuolien Suomen ja Neuvosto-Venäjän Tartossa 14.10.1920 allekirjoittama rauhansopimus. Vapaussodan rinnalla tapahtunut punakapinan tyrehtyttäminen osoitti, että Suomi ei ollut vietävissä vallankumouksen kautta kommunistiseen järjestelmään. Tästä ovat kiitoksensa antaneet myös vanhat valistuneet rivikommunistit, nähtyään aikanaan ihannoimansa järjestelmän lopullisen rappion. Kapina todettiin päättyneen hallituksen valkoisten joukkojen voittoon, kun sen punakaartilainen johto, jätettyään harhauttamansa avuttomat joukot, pakeni rajan yli ihannoimaansa maahan. Siellä vastaanotto ei kuitenkaan ollut toivotunlainen. Kiitoksen sijasta kohdistettiin heihin häviäjille osoitettu tuomio. Asteittain nämä epäluotettaviksi osoitautuneet luopiot ja vaaralliset kansanvillitsijät varmuudeksi poistettiin elävien kirjoista.

Aiheesta laajemmin; Hoaisluoma-Karppinen, Alli, Hynynen, Tapio: Sysmä ja sysmäläiset isänmaan asialla. Sysmän Sotaveteraanit, Sysmä 2002. 760 sivua, runsas kuvitus. Tilaukset: Sysmän Kirjakauppa, puh. (03) 717 1238. Hinta 40 euroa + lähetyskulut.

Tapio Hynynen, Sysmä
Ylirakennusmestari
Sot.arvo: luutnantti

Ritarilentäjän dokumentteja paperinkeräyksestä päivänvaloon

“14.2.1936, klo 16.00 - 16.45, suurin korkeus 800 m, laskuja 5 kpl, kone AE-46, lennon tarkoitus: maaliinlaskuharjoitus, 20.2.1936, klo 10.50 - 13.50, suurin korkeus 800 m, laskuja 1 kpl, kone SM-131, lennon tarkoitus: purjehdusharjoitus (keskeytyi kartan putoamisen takia)” Nämä mustekynällä tehdyt merkinnät on kirjoitettu pienen harmaakantisen vihkon sivuille numero 48-49. Tuo ajan patinoima, nuhruinen asiakirja löytyi yllättäen Kärkölän kunnan jätepaperinkeräyslavalta. Kaikkiaan näitä pieniä harmaita vihkoja, tarkemmin sanottuna ilmavoimien lentopäiväkirjoja oli “arkistoitu” kyseiselle lavalle 13 kappaletta.

Kenelle nuo vihkot olivat sitten aikanaan kuuluneet? Lentopäiväkirjojen ylläpitäjän nimi löytyy paitsi kyseisistä asiakirjoista niin myöskin Ylipäällikön Mannerheimin kunniamerkki-kiuettelosta n:o 64/30.11.1942. Kyseisessä luettelossa nimittäin tiedotetaan, että “Ylipäällikkö on päivämäärällä 06.11.1942 nimittänyt Vapaudenristin 2. luokan Mannerheim-ristin ritariksi kapteeni Veikko Johannes Karun. Kapteeni Karu on johtanut erittäin tarmokkaasti ja ansiokkaasti hävittäjälaivuetta. Hänen henkilökohtaisella tilillään on useita ilmavoittoja ja hänen johtamansa partiot ovat menestyksellisesti toimineet erikoisesti vihollisen keveitä merivoimia vastaan upottaen lukuisia aluksia. Kerran hyökkäsi kapteeni Karu partioineen kolmea vihollisen moottoritorpedovenettä vastaan. Alukset syttyivät vuortellen tuleen, räjähtivät ja upposivat. Taistelun aikana oli vihollisen ilmatorjuntatuli hyvin kiivasta ja kapteeni Karu sai omaan koneeseensa useita räjähtäviä luodinosumia, mutta jatkoi siitä huolimatta tais-

telua loppuun saakka. Kapteeni Karu on suorittanut kaikkiaan 146 sotalentoa ja on hänen johtamansa osasto upottanut 22 vihollisalusta sekä ampunut alas lukuisia viholliskoneita.”

Veikko Karu aloitti lentäjäuran sa Kauhavalla RUK 3:ssa vuonna 1933. Kesäkuussa 1934

hän jatkoi lento-opintojaan Kadettikoulun 18. kurssilla ja hän valmistui aktiiviupseeriksi

toukokuussa 1936 suoritettuaan sekä ohjaajan että tähytäjän sotilaslentomerkin. Vasta-

valmistuneen vänrikin ensimmäinen palveluspaikka oli Uttiin sijoitetun Lentor2:n tiedus-

telulaivue. Keväällä 1938 hänet siirrettiin Lentolaivue 26:n vakanssille ja talvisodan syttyes-

sä hän palveli Lentor2:n esikunnassa. Veikko Karu oli luonteeltaan peräänantamaton sisu-

pussi, jonka mieli ja sydän paloi jatkuvasti taivaalle. Näin myös talvisodan aikana. Tuolloinen esikuntatehtäviin sidottu luutnantti oli saanut komentajaltaan everstiluutnantti Lorentzilta luvan käyttäa sopivan tilaisuuden tullen laivueen Fokker D 21-hävittäjiä. Tammikuun 17. päivänä 1940 luutnantti Karu ottikin komentajan luvalla erään kersantin Fokkerin omaan käyttöönsä. Eipä aikaakaan kun luutnantti Karu jo palasikin kotikentälle vaaputtaen hävittäjän siipiä. Ensimmäinen ilmavoitto oli varma, venäläinen SB-2 pommikone oli pudotettu.

Tammikuun lopulla 1940 luutnantti Karu siirrettiin vastaperustettuun Lentolaivue 28:an,

jonka kaluston muodostivat Ranskasta saadut Morane-Saulnier 406-hävittäjät. Helmikuun 28.

päivänä venäläispommittajat pommittivat Turku. Luutnantti

Karu nousi välittömästi Moranelaan Artukaisten kentältä ja suuntasi kulkunsa kohti Viron Paltiskia, pommittajien kotikenttää. Ilman happinaamaria lentänyt luutnantti saavutti pommittajat, tällä kertaa DB-3 tyyppiset koneet huikeassa 7500 metrissä. Aikaa ei ollut hukattavana ja pian kaksi pommikoneetta syöksyikin tulipallona alas taivaalta. Suorituksen vaatavuutta kuvaa hyvin se, että kovakuntoisen luutnantin palautuminen kyseisestä suorituksesta kesti kokonaisen vuorokauden.

Välirauhan 1940-41 kuluessa luutnantti Karu sai siirron Moranelaivueesta Poriin sijoitettuun Fokker D 21-hävittäjillä varustettuun Lentolaivue 30:en. Luutnantti Karun osalta jatkosota alkoi 27.06.1941 jolloin hän lentopäiväkirjansa mukaan suoritti seitsemän kestoltaan noin puolituntista torjuntalentoa. Heinäkuun 3. päivänä Karun johtama Fokker-lentue siirtyi Porista Hyvinkään lentokentälle vastatakseen Helsingin, Lahden ja Riihimäen seutujen hävittäjätorjunnasta. Uusi tehtävä oli hyvin vaikea Karun lentueelle, sillä ilmalvontaviestien saapuminen Hyvinkäälle kesti luvattoman kauan ja viestin viimein saavuttua hitaila Fokkereilla ei ollut enää mitään asiaa neuvostopommittajien perään. Toimintatarmaa pursuava luutnantti keksi kuitenkin pian keinon, jolla nämä epäkohdat olivat korjattavissa: lentueen oli lähdettävä “merta edemmäs kalaan” eli siirryttävä partioimaan Suomenlahden ilmatilaan missä viholliskoneita ei kerta kaikkiaan voinut olla kohtaamatta.

Ja melkeinpä ensiyrittämällä luutnanttia Karua ja lentuetta onnistikin, sillä lentopäiväkirjassa on heinäkuun 8. päivän kohdalla mer-

kintä "08.07.1941, klo 06.30 - 7.40, suurin korkeus 3200 m, kone FR-124, lennon tarkoitus: torjuntalento (1 MBR-2-lentovene alas)"

Elokuu 1941 oli kiireistä aikaa lentueenjohtaja Karulle. Saksalaiset etenivät nopeaa vauhtia Baltian alueella ja venäläisten oli aloitettava vetäytymisoperaatiot niin Hiidenmaalla kuin Hangossakin. Tämän johdosta Suomen etelärannikolla suorastaan vilisi venäläiskoneita, joiden kimppuun nyt kapteeniksi ylennetty Karukin mieli. Lentopäiväkirjansa mukaan kapteeni Karu starttasi elokuun kulusa keskimäärin kaksi kertaa vuorokaudessa taistelulennolle Suomenlahdelle. Tuloskin oli ponnistusten mukainen. Elokuun 5. päivän kohdalta löytyy merkintä "05.08.1941, klo 17.25 - 19.00, suurin korkeus 2000 m, kone FR-129, lennon tarkoitus: torjuntalento (1 ARK-3-lentovene alas)" Elokuun 25. päivästä löytyy puolestaan merkintä "25.08.1941, klo 12.45 - 14.45, suurin korkeus 1500 m, kone FR-129, lennon tarkoitus: sulkulento (2 ARK-3-lentovenettä alas)"

Syyskuussa 1941 kapteeni Karu hieman muutti lentueensa taktiikkaa. Kapteenin mieli paloi nyt keveiden vihollisalusten kimppuun. Lokakuun 29. päivänä kapteeni Karun johtama partio ylätti itäisellä Suomenlahdella venäläisen kuljetusaluksen ja vartiomoottoriveneen.

Partio tuhosi aluksi kuljetusaluksen ja patruunatäydennyksen jälkeen vartiomoottoriveneen.

Täydentääkseen tuhotyötään kapteeni Karun partio tuhosi samalla lennolla vielä Krasnaja Gorkan itäpuolella vihollisen moottoritorpedoveneen. Marraskuun 1. päivänä kapteeni Karun partio tuhosivat aluksi hinaajan ja kaksi vartioalusta sekä hieman myöhemmin Ylipäällikön kunniamerkkiluettelossa mainitut kolme moottoritorpedoveneettä. Marraskuun 16. päivänä kapteeni Karu partiointeen ryntäköi maakohteita vastaan. Joppe Karhunen kuvaa kyseistä lentoa kirjassaan "Marskin ritarilentäjät" seuraavasti:

"Selvitettyään maantieliiken-

teen hän innostui tulittamaan kuorma-autokolonaa. Partio saikin kymmenkunta autoa joko tuleen tai syöksymään ojaan, jolloin niitä oli helppo tulittaa edelleen. Vihollisenkaan ei jäänyt toimeksi. Alueen ilmatorjunta-aseet ja yksiköiden osastotulitukset täyttivät taivaan valoujuvista. Kapteeni Karun Fokker sai osuman moottoriinsa, joka vaikenä oitis. Ohjaaja sai syyttäjä ajokkinsa pakkolaskuun tiealueen ulkopuolelle. Törmäyksessä kapteeni loukkasi päänsä. Onneksi jalat säästyivät vammoilta. Niitä tarvittiinkin nyt kipeästi, sillä vanjojen äänet äänet kuuluivat selvästi.

Veikko Karu sieppasi kartan kouraansa ja lähti juoksemaan kohti pohjoista. Hän ei ollut turhan takia juossut aikoinaan sen enempiä Kauhavalla kuin Utissakaan, sillä nyt henkiriepu oli jalkojen varassa. Hän pääsikin melko lähelle rintamalinjaa erääseen metsikköön, jossa majaili myös jokin yksikkö. Yksi vanja tepasteli uhkaavasti kohti pensaikossa piileskelevää Karua. Sydän jyskytti suomalaislentäjän rinnassa rajusti. Sitten miekkonen pysähtyi, livahdutti housunsa nilkkoihin ja kyyristyi tarpeilleen. Vanjan kivääri oli houkuttelevasti nojallaan läheistä puunrunkoa vasten.

Veikko Karu päätti toimia. Hän sieppasi vierellään olleen koivupalikan käteensä, hiipi pari askelta ja iski. Äkkiä kivääri kouraan ja juoksuun kohti rintamalinjaa. Pian näkyikin piikkilankaesteitä, jotka olivat varma merkki linjasta. Sitten ripeästi yli luotien vinkuessa korvissa ja kapteeni pääsi suomalaisasemiin."

Seikkailunsa päätteeksi kapteeni Karu joutui hoidattamaan ruujeitaan kenttäsairaalassa, mutta siellä hän malttoi viipyä vain muutaman päivän. Lentopäiväkirjasta löytyykin jo joulukuun 3. päivän kohdalta merkintä "03.12.1941, klo 11.10 - 12.55, suurin korkeus 1000 m, kone

FR-160, lennon tarkoitus: sulkulento" Joulukuun 12. päivän kohdalta lentopäiväkirjasta löytyy merkintä siitä, että kapteenin maraskuinen korpitaival oli maksettu

viholliselle takaisin "12.12.1941, klo 13.30 - 15.15, suurin korkeus 2000 m, kone FR-160, lennon tarkoitus: sulkulento (1 I-153 ammuttu alas)" Kapteeni Karu näytti pääsevän elokaiseen tahtiinsa, sillä muutamaa päivää myöhemmin lentopäiväkirjaan ilmestyi merkintä "17.12.1941, klo 12.10 - 13.30, suurin korkeus 1000 m, kone FR-129, lennon tarkoitus: sulkulento (1 MBR-2-lentovene alas)"

Kesti kuitenkin kaikkiaan kolme kuukautta ennen kuin kapteeni Karu seuraavan kerran pääsi ilmavoiton makuun. 27. ja 28. maaliskuuta hänen voittotililleen merkittiin, kiitos partion yhteistoiminnan kahdeksasosat I-153 ja I-16-hävittäjästä.

Viimeisen ilmavoittonsa kapteeni Karu saavutti huhtikuun 15. päivänä 1942, jolloin hän ampui alas I-153-hävittäjän. Kapteeni Karun ilmavoittojen lukumäärä kohosi näin ollen yhdeksään koneeseen.

Loppuvuodesta 1942 kapteeni Karu palasi talvisodan alun aikaisiin tehtäviinsä eli adjutantiksi Lentorykmentin esikuntaan. Keväällä 1944 kapteeni Karu sai tehtäväkseen muodostaa ja johtaa maamme ainoata yöhävittäjälaivuetta LentoR 5:ssä. Kesän 1944 osalta laivueen komentajan lentopäiväkirja on täynnä merkintöjä. Viimeistä jatkosodan ajan taistelulentoa koskeva merkintä löytyy syyskuun 10. päivästä "klo 06.00 - 07.30, suurin korkeus 5000 m, kone MT-486, lennon tarkoitus: torjuntalento"

Majuriksi ylennetty ritari Veikko Karu erosi puolustusvoimien palveluksesta vuonna 1949.

Hän siirtyi liike-elämän palvelukseen hoitamaan perustamaansa Kymen Lentoliikettä. Mannerheim-ristin ritari, majuri Veikko Karu kuoli Kärkölässä 30.07.1991.

(Veikko Karun lentopäiväkirjat luovutettiin Sota-arkistoon, missä ne palvelevat ilmavoimiemme historiasta kiinnostuneita tutkijoita)

FM Ari Mesivaara

Kirjoittaja työskentelee tutkijana Urho Kekkosen arkistossa Orimattilassa

Reserviläisten SM-pilkkikilpailut

Reserviläisten SM-pilkkikilpailut pidettiin Orimattilan reserviläisten ja reserviupseerien järjestäminä 22.3. Mallusjärvellä. Kilpailukeskuksena toimi Mallusjoen Nuorisoseuran seurantal, joka antoi järjestäjille hyvät puitteet arvokilpailujen läpiviemiselle. Kilpailujen suojelijaksi ja kisojen avaajaksi oli kutsuttu Hämeen Sotilasläänin komentaja eversti Kari Siljander. Hän toi samalla puolustusvoimien tervehdyksen kilpailijoille.

Kisoja edeltäneet päivät olivat olleet aurinkoisia ja todellisia pilkkijän unelmapäiviä. Itse kilpailupäivänä aurinko ei juurikaan näyttäytynyt, mutta muuten oli hyvä pilkkisää, pilvipoutainen. Lähialueen reserviläisyhdistyksistä oli edustukset Nastolan, Sysmän, Asikkalan, Heinolan ja Padasjoen sekä Iitin reserviläisistä. Kauimmaiset olivat Taipalsaaresta, Kesälahdesta ja Etelä-Karjalasta lähteneet aamuvarhaisella ajamaan kohti Orimattilaa. Kaikkiin sarjoihin oli ennakoilmoittautumisia tullut, eritoten miesten veteraanisarjaan, liki neljäkymmentä. SM-mestaruutta oli yhteensä 63 pilkkijää lähtenyt tavoittelemaan.

Mallusjärvestä pilkkiin tarttui kaiken kaikkiaan 71,862 kg ahvenia. Lisäksi jokunen särki, lahna ja kiiski. Vain neljälle pilkkijälle kävi epäonni kalojen suhteen, he eivät saaneet yhtään kalaa narrattua punnituspussiinsa.

Veteraanisarjassa Orimattilan Reserviläisistä Martti Päiväranta nappasi voiton tuloksella 3082 gr, toiseksi sijoittui Kesälahden Reservialiupseereista Veikko Pöyhönen 2883 gr:n tuloksella ja kolmanneksi 2854 gr kalasaaliilla Pentti Kuortti Iitin Reserviläisistä. Yleisen sarjan voitto meni Iitin Reserviläisiä edustaneelle Timo Mäntyselle tuloksella 3962 gr. Toinen oli Reijo Toivanen Orimattilasta 3568 gr ja kolmas Raimo Mikkonen Mikkelin Reserviläisistä tuloksella 2462 gr. Jouk-

kuekilpailussa voitto jäi kotiin järjestävälle reserviläisyhdistykselle, Orimattilan Reserviläisille, tuloksella 7,695 kg. Joukkueen muodostivat Reijo Toivanen, Eero Kulmala ja Martti Päiväranta.

Kisakahviosta oli tarjolla pilkkijöille lämmintä keittoruokaa, kahvia, sämpylöitä, munkkeja, mehua ja grillimakkaraa. Päivä ulkona ja jäällä olikin ilahduttavan monelle kilpailijalle tuonut nälän ja kahvin tunteen, sillä kauppa kävi hyvin.

Ennen varsinaista palkintojen jakoa suoritettiin arpajaiset.

Järjestelyt toimivat Orimattilassa erittäin hyvin, sillä kilpailijoiden suusta ei kuulunut yhtään soraäänä. Tuomarineuvosto ei tarvinnut kokoontua eikä protesteja jätetty kisojen jälkeen.

Kilpailujen johtajana toimi Reijo Toivanen.

Heikki Pajuvesa

Veteraanit: 1) Martti Päiväranta Orimattilan Reserviläiset Ry 3082 2) Veikko Pöllänen Kesälahden Reservialiupseerit Ry 2883 3) Pentti Kuortti Iitin Reserviläiset Ry 2854 4) Heikki Tarmia Mikkelin Reserviupseerit Ry 2742 5) Reijo Rantala Padasjoen Reserviläiset Ry 2739 6) Timo Setälä Iitin Reserviläiset Ry 2668 7) Kalevi Rantala Asikkalan Reserviläiset Ry 2148 8) Jukka Mantsinen Asikkalan Reserviläiset Ry 1806 9) Paavo Kouvo Taipalsaaren Reserviläiset Ry 1781 10) Kyösti Pulkkinen Kesälahden Reservialiupseerit Ry 1502 11) Terho Kuisma Orimattilan Reserviläiset Ry 1457 12) Tauno Muinonen Mikkelin Reserviupseerit Ry 1400 13) Heikki Mäkelä Orimattilan Reserviläiset Ry 1233 14) Simo Pesonen Heinolan Reserviläiset Ry 1126 15) Eero Kulmala Orimattilan Reserviläiset Ry 1045 16) Taisto Pöllänen Kesälahden Reservialiupseerit Ry 764 17) Veikko Karjalainen Orimattilan Reserviläiset Ry 744 18) Osmo Kokkola Etelä-Karjalan Sinibaretit Ry 678 19) Ahti Laasonen Mikkelin Reserviläiset Ry 626 20) Eero Väisänen Mikkelin Reserviläiset Ry 591 21) Eino Halonen Iitin Reserviläiset Ry 545 22) Tauno Pulkkinen Kangasniemen Reserviläiset Ry 450 23) Kalevi Mäki Etelä-Karjalan Sinibaretit Ry 405 24) Matti Kuparinen Iitin Reserviläiset Ry 355 25) Pekka Lillman Myllykosken Reserviläiset Ry 355 26) Kalervo Tuhkanen Kesälahden Reservialiupseerit Ry 342 27) Seppo Määttä Iitin Reserviläiset Ry 317 28) Unto Reinikainen Etelä-Karjalan Sinibaretit Ry 316 29) Tauno Tuominen Iitin Reserviläiset Ry 300 30) Oiva Saukkonen Kesälahden Reservialiupseerit Ry 297 31) Pertti Vanonen Taipalsaaren Reserviläiset Ry 297 32) Aulis Pekkola Iitin Reserviläiset Ry 283 33) Tauno Backman Orimattilan Reserviläiset Ry 275 34) Matti Rossi Nastolan Reserviläiset Ry 253 35) Tauno Ahokainen Taipalsaaren Reserviläiset Ry 146 36) Tapio Kuisma Orimattilan Reserviläiset Ry 123 37) Eino Rantala Sysmän Reserviläiset Ry 0 37) Raimo Miettinen Heinolan Reser-

Miehet, yleinen sarja: 1) Timo Mäntynen Iitin Reserviläiset Ry 3962 2) Reijo Toivanen Orimattilan Reserviläiset Ry 3568 3) Raimo Mikkonen Mikkelin Reserviläiset Ry 2462 4) Petri Tanttu Asikkalan Reserviläiset Ry 2267 5) Tarmo Hautamäki Mikkelin Reserviupseerit Ry 2188 6) Esa Salonen Heinolan Reserviläiset Ry 2114 7) Seppo Varpenius Iitin Reserviläiset Ry 1509 8) Risto Ahola Mäntyharjun Reserviläiset Ry 1320 9) Eero Tähkänen Heinolan Reserviläiset Ry 1296 10) Raimo Hietala Orimattilan Reserviläiset Ry 1022 11) Tomi Setälä Iitin Reserviläiset Ry 1001 12) Ari Pennanen Kesälahden Reservialiupseerit Ry 953 13) Olli Männistö Orimattilan Reserviläiset Ry 405 14) Vesa Pekkola Iitin Reserviläiset Ry 391 15) Teemu Ihoonen Mäntyharjun Reserviläiset Ry 386 16) Marko Siiriäinen Mäntyharjun Reserviläiset Ry 335 17) Ari Kokko Nastolan Reserviläiset Ry 331 18) Eero Taimisto Iitin Reserviläiset Ry 239 19) Veijo Kuoppala Nastolan Reserviläiset Ry 200 20) Jorma Hämäläinen Orimattilan Reserviläiset Ry 69 21) Taavi Riihelä Mäntyharjun Reserviläiset Ry 0 21) Pasi Seiteri Orimattilan Reserviläiset Ry 0

Naiset, veteraanit: 1) Maija-Liisa Mantsinen Asikkalan Reserviläiset Ry 1849 2) Lahja Pöllänen Kesälahden Reservialiupseerit 1371 3) Kirsti Pöllänen Kesälahden Reservialiupseerit Ry 767 4) Anneli Saukkonen Kesälahden Reservialiupseerit Ry 597 5) Airi Tuhkanen Kesälahden Reservialiupseerit Ry 573 6) Terttu Pekkola Iitin Reserviläiset Ry 296

Naiset / Yleinen: 1) Maija Tarmia Mikkelin Reserviupseerit Ry 744 2)

Riitta Halonen Iitin Reserviläiset Ry 676 3) Sirpa Kokkola Etelä-Karjalan Sinibaretit Ry 398

Joukkuekilpailu miehet: 1) Orimattilan Reserviläiset 1 Reijo Toivanen 3568, Eero Kulmala 1045, Martti Päiväranta 3082, yht.7695 2) Iitin Reserviläiset 3 Tomi Setälä 1001, Timo Mäntynen 3962, Seppo Varpenius 1509, yht.6472 3) Mikkelin Reserviupseerit Tarmo Hautamäki 2188, Heikki Tarmia 2742, Tauno Muinonen 1400, yht.6330 4) Asikkalan Reserviläiset Petri Tanttu 2267, Jukka Mantsinen 1806, Kalevi Rantala 2148, yht. 6221 5) Iitin Reserviläiset 1 Pentti Kuortti 2854, Matti Kuparinen 355, Timo Setälä 2668, yht. 5877 6) Heinolan Reserviläiset, Simo Pesonen 1126, Esa Salonen 2114, Eero Tähkänen 1296, yht.4536 7) Kesälahden Reservialiupseerit 2, Oiva Saukkonen 297, Taisto Pöllänen 764, Veikko Pöllänen 2883, yht.3944 8) Mikkelin Reserviläiset, Raimo Mikkonen 2462, Eero Väisänen 591, Ahti Laasonen 626, yht.3679 9) Kesälahden Reservialiupseerit 1, Ari Pennanen 953, Kalervo Tuhkanen 342, Kyösti Pulkkinen 1502, yht.2797 10) Orimattilan Reserviläiset 3, Tapio Kuisma 123, Terho Kuisma 1457, Veikko Karjalainen 744, yht.2324 11) Taipalsaaren Reserviläiset, Pertti Vanonen 297, Tauno Ahokainen 146, Paavo Kouvo 1781, yht.2224 12) Mäntyharjun Reserviläiset, Risto Ahola, 1320, Marko Siiriäinen 335, Teemu Ihoonen 386, yht.2041 13) Orimattilan Reserviläiset 2, Olli Männistö 405, Jorma Hämäläinen 69, Raimo Hietala 1022, 1496 14) Etelä-Karjalan Sinibaretit, Kalevi Mäki 405, Unto Reinikainen 316, Osmo Kokkola 678, yht. 1399 15) Iitin Reserviläiset 2, Seppo Määttä 317, Tauno Tuominen 300, Aulis Pekkola 283 yht. 900 16) Nastolan Reserviläiset Matti Rossi 253, Ari Kokko, 331, Veijo Kuoppala 200, yht.784

Joukkuekilpailu naiset: 1) Kesälahden Reservialiupseerit 3, Airi Tuhkanen 573, Anneli Saukkonen 594, Kirsti Pöllänen 767 yht. 1937

Naistoiminta osana reserviläistoimintaa

Padasjoen reserviläiset ry on jäsenyyden osalta avoin yhdistys, ainoina vaatimuksinaan täysi-ikäisyys ja Suomen kansalaisuus. Tästä johtuen Padasjoen reserviläiset ry:n naisjäsenet toimivat yhdistyksessä ilman erityisstatus-ta tavallisina rivijäseninä. Yhdistyksen voimavarojen tuhlausta olisi eristää naiset johonkin omaan osastoonsa. Paikallisessa toiminnassa jäsenistön vähäinen määrä ei suo mahdollisuuksia rinnakkais-toiminnoille. Tämä ei tarkoita sitä etteivätkö Padasjoen naiset osallistuisi kykyjensä ja mahdollisuuksiensa mukaan valtakunnallisesti erityisesti naisille järjestettyyn toimintaan. Tarkoituksenmukaisinta on kuitenkin yhteisvoimin edistää niitä tavoitteita, joita reserviläisjärjestöjen ohjesäännössä tarkoitetaan.

Erityisesti naisille tarkoitettun

toiminnan korostamisesta seuraa pian jäsenistön jakaminen neljään erilaiseen ryhmään:

1. Varusmieskoulutuksen saaneet miehet
2. Varusmieskoulutusta saamattomat miehet
3. Varusmieskoulutuksen saaneet naiset
4. Varusmieskoulutusta saamattomat naiset Tämä taas johtaa yhdistystasolla pahimmillaan pieniin kuppikuntiin, joiden mahdollisuudet toimintaan supistuvat ole-mattomiin.

Paras mahdollinen kehitys olisikin mielestäni sellaisen yhteisen toiminnan kehittäminen, jossa paikallistason osaamisen ja yksilön erityisominaisuuksien hyväksikäyttö yhdistyisi järkevään työnjakoon maanpuolustustyössä. Organisaation ja esim. kohteen suojausmenetelmien tunteminen ei

paikallistasolla paljoo auta jos organisaattorilta puuttuu esimiestaitoja tai kyky tunnistaa ja käyttää hyväksi alaistensa taitoja. Kun jo rauhan ja ns. normaalin tilanteen aikana totutellaan yhteistyöhön erilaisten toimijoiden kanssa, sujuu yhteistyö mahdollisessa kriisitilanteessa jo vanhalla rutiinilla ilman tarpeetonta reviirirajankäyntiä.

Tarpeellisten maanpuolustustaitojen lisäämisen ja ylläpidon ohella maanpuolustusjärjestöjen suuriin haasteisiin tulevana vuosina kuuluukin mielestäni oleellisesti juuri joustavuuden ja yhteistyötaitojen kehittäminen. Näin saadaan järjestömmme piiristä tulevaisuuden osajia myös kansainvälisiin kriisitilanteisiin.

Silja Savola ja Seija Holm
Padasjoen Reserviläiset ry

MAINOSMYYNISTÄ LISÄTULOJA

Myymällä mainoksen Päijät-Hämeen Ilvekseen yhdistys tienaa itselleen 30 % mainoksen hinnasta. Mainoshinnat ovat koko sivu 170 euroa, 1/2 sivu 100 euroa, 1/4 sivu 60 euroa, nimitervehdys 35 euroa. Lisätietoja ja mainossopimuksia saa piiritoimistosta puh. ja fax 03-782 7358.

Päijät-Hämeen Ilves julkaisee mielellään lukijoidensa kirjoituksia erilaista tapahtumista ja koulutuksesta sekä esittelyjä yhdistyksistä ja niiden toiminnasta. Materiaalit palautetaan

Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n pistooli- ja kivääripäivä Orimattilassa 7.6.2003

Pienoispistooli 30 + 30 Is

Sarja Y 1) Erkki Loponen
OrimRes 269+261 = 530

Y50 1) Tapani Kuisma O r i m -
Res 264+260= 524

Y60 1) Eero Kulmala OrimRes
277+254= 531 2) Seppo Koskinen
AsikkalaRes 262+262= 524 3) Ola-
vi Tammi OrimRes 200+232= 432

Y70 1) Erkki Lario OrimRes
255+271= 526

Pika-ammunta 60 Is

Sarja Y 1) Erkki Loponen Orim-
Res 181+177+174 = 532

Y50 1) Tapani Kuisma O r i m -
Res 180+165+164 = 509

Y60 1) Eero Kulmala OrimRes
188+186+173 = 547 2) Seppo Kos-
kinen AsikkalaRes 177+177+164
= 518

Y70 1) Erkki Lario OrimRes
176+168+177 = 521

Isopistooli 30 +30 Is

Sarja Y 1) Erkki Loponen Orim-
Res 246 + 277 = 523 2) Kari Komi
OrimRes 260 + 256= 516

Y60 1) Seppo Koskinen Asik-
kalaRes 258 + 263 = 521

Pienoiskivääri 60 Is makuu

Sarja Y 1) Jarmo Järvelä Kär-
köläResUps 590 2) Kari Nevala
NastolaRes 579 3) Harri Henttonen
OrimRes 561 4) Reijo Toivanen
OrimRes 545 5) Jan Heinänen
OrimRes 518

Sarja Y50 1) Heikki Pajuvesa
OrimRes 561

Y60 1) Antero Simola P-H Si-
nibaretit 555 2) Simo Pesonen P-
H Sinibaretit 422

Y70 1) Kauko Knuuttila Orim-
Res 369

Pienoiskivääri 3 x 20 Is asento

Sarja Y 1) Jarmo Järvelä Kär-
köläResUps 198+186+187 = 571
2) Harri Henttonen O r i m R e s
180+156+138 = 474 3) Reijo Toi-

Seppo Koskinen (vas.), Kari Komi ja Erkki Loponen.

vanen OrimRes 180+117+168 =
465 4) Jan Heinänen OrimRes
171+99+157 = 427
Kilpailun johtaja Heimo Lahtinen.

Kilpailun sihteeri Heikki Pajuvesa.
Pistooliammunan johtaja K a r i
Komi. Pienoiskivääriammunnan
johtaja Kalevi Laajapuro.

Tulokset Päijät-Hämeen reserviläispiirin ilma-asemestaruusammunnoista 25.1.2003 Asikkalassa

Ilmapistooli:

Y

1. Jukka Kontra Padasjoki res 371
2. Heikki Koskinen Padasjoki res 355
3. Jouni Hyvönen Padasjoki res 340

Y50

1. Jussi Eloranta Lahti res 363
2. Olavi Aarnio Lahti ups 363
3. Kari Stenwall Lahti res 361

4. Jorma Arponen Heinola res 356
5. Tapani Purolinna Lahti res 355
6. Eero Tähkänen Heinola res 334

Y60

1. Eero Lehtinen Lahti ups 375
2. Esko Marttila Nastola res 361
3. Eino Korhonen Heinola res 358
4. Seppo Koskinen Asikkala res 342
5. Arvo Koiranen Asikkala ups 333

Y70

1. Jouko Mäkelä Lahti ups 336

Ilmakivääri:

Y

1. Mika Leppänen Sysmä res 389
 2. Jarmo Järvelä Kärkölä ups 383
 3. Heikki Uitto Asikkala res 271
- Y50
1. Vilho Laakso Asikkala res 249
 2. Ilkka Putula Asikkala res 213

Y60

1. Pertti Kukkonen Lahti ups 321

Padasjokelaisille piirin pistooli-cupin voitto

Päijät-Hämeen Reserviläispiirin pistooli-cupin loppuottelu ammuttiin Padasjoella 30.8.2003. Mukaan oli alkukarsintojen jälkeen selvinnyt neljä yhdistystä: Hartola, Orimattila, Padasjoki ja Tiirismaa (Hämeenkoski, Kärkölä ja Hollola). Suorituspaikkana Tarusjärven pistoolirata.

Loppukilpailun ajankohta oli ilmoitettu hyvissä ajoin, jo heinäkuun puolivälissä. Syystä tai toisesta mm. Tiirismaan yhdistys ei saanut täysimääräistä joukkuetta koolle. Samoin Orimattilan joukkueesta puuttui tuttuja kasvoja. Loppukilpailun ajankohta oli varmasti riittävän ajoissa kaikilla tiedossa. Ainoastaan kilpailun järjestäjän tehtävä päätettiin noin kaksi viikkoa ennen kilpailua. Padasjoki otti tehtävän vastaan, koska Orimattila oli järjestelyvuoro-

rossa edellisellä kerralla.

Tulostaso ei ollut tänä vuonna kaksinen. Padasjoki voitti ensimmäistä kertaa kilpailun, koko Cupin historian aikana. Padasjokelais-tenkin tulos jäi vaatimattomaksi, muutamien avainhenkilöiden puuttuessa joukkueesta.

Toivotaan, että ensi vuoden kilpailuissa saamme yhdistyksiemme ampujia aktivoitua. On myös tärkeää ettei päällekkäisiä ampu- matapahtumia satu, varsinkaan loppukilpailun ajankohtana.

Tulokset:

1. Padasjoki. Lopputulokseen laskettu 6 parhaan ampujan keskiarvotulos.

Jukka Kontra 285, Heikki Koskinen 263, Uosukainen Seppo 256, Salmela Heikki 250, Hyvönen Jouni 246, Laaksonen Ahti 242, yht.

1542, keskiarvo 257. Creutz Christian 234.

2. Hartola. Viiden parhaan tulos keskiarvotulokseen. Salo Pasi 262, Niemi Martti 261, Tonteri Juhani 260, Tervo Taisto 256, Ihanajärvi Paavo 240, yht. 1279, keskiarvo 255,8. Tarhonen Jyrki 234.

3. Orimattila. Seitsemän parhaan tulos keskiarvotulokseen. Kuisma Tapani 281, Heinänen Jan 261, Toivanen Reijo 256, Hietala Matti 215, Pajuvesa Heikki 205, Tammi Olavi 199, Hietala Raimo 170, yht. 1587, keskiarvo 226,71.

4. Tiirismaa. Kuuden parhaan tulos keskiarvotulokseen. Selonen Matti 281, Hietamaa Hannu 264, Parikka Jouko 252, yht. 797, keskiarvo 132,83

Valmistautukaa!

Veteraanikeräys 2004

Reserviläisliiton sekä Suomen Reserviupseeriliiton hallitukset ovat tehneet päätöksen, liittojen osallistumisesta 1.3. - 31.5.2004 järjestettävään Veteraanikeräykseen. Keräyksen tuotto käytetään Suomen Sotaveteraaniliiton, Rintamamiesveteraaniliiton, Rintamainasten liiton ja Sotavangit -yhdistyksen jäsenten hyväksi.

Kyseessä on toinen ns. valtakunnallinen veteraanikeräys. Keräyksen toteuttajina aiemmin ovat olleet veteraanijärjestöt, varusmiehet sekä Naisten Valmiusliitto. Ensi vuoden keräykseen osallistuvat lisäksi Reserviläisliitto, Suomen Reserviupseeriliitto ja Suomen Partiolaiset. Keräyksen suojelijaksi on lupautunut puolustusvoimien komentaja, amiraali Juhani Kaskeala.

Yhdistykset päättävät omasta osallistumisestaan ja sen muodoista itse. Mikäli yhdistys päättää osallistua veteraanikeräyk-

seen, soi se tehdä sen joko tuke- malla keräystä esim. varusmiehen kuljetuksilla ja opastuksella tai osallistumalla varsinaiseen keräystoimintaan.

Keräyksen tarkoituksena ei suinkaan ole, että oma jäsenistö joutuu maksumieheksi, vaan kohteena olisi suuri yleisö. Reserviläisliiton hallitus on päättänyt, että ensi vuoden toimintakalenteriin merkataan erityinen keräyspäivä. Tämä päivä on 13.3. eli talvisodan päättämispäivä, jolloin yhdistykset olisivat laajalti keräyksenkin tiimoilta liikkeellä. Kyseisenä ajankohtana on otollista laittaa keräyslippaat esille samalla kun esittelee oman yhdistyksen toimintaa. On kuitenkin syytä, että toimimme piirissämme yhdessä reserviupseeriyhdistysten kanssa yhdessä. Yhdessä niin kuin piirin muukin toiminta en ollut jo kymmenen vuoden ajan virallisesti.

Tarkempia ohjeita annetaan

maakunnittain tammikuussa 2004 järjestettävissä infotilaisuuksissa. Jokaisesta piiristä tulisi lähettää/ nimetä henkilö joka osallistuu infotilaisuuteen ja välittää tiedon piiriimme. Piirien tulee ilmoittaa ko. henkilö liittoon 30.11. mennessä. Myös yhdistysten tulee toimia jo nyt ripeästi, sillä heidän tulee ilmoittaa kuinka monta keräyslipasta he tarvitsevat. Lippaiden määrä tulee ilmoittaa piiriin ja piirin tulee ilmoittaa kokonaismäärä liittoon 30.11.2003 mennessä.

Keräyksen yhteydessä varmasti syntyy kysymyksiä siitä, paljonko reserviläisyhdistykset keräyksestä saavat. Vastaus on: Liiton puitteissa kerätyt varat menevät lyhentymättöminä siihen tarkoitukseen, mihin ne on kerätty.

HK

Uusia toimintamuotoja Reserviläisliitolla

Puheenjohtajien neuvottelupäivä

Tulevan kauden suunnittelmissa on tavoitteeksi asetettu koota yhdistysten puheenjohtajat kerran vuodessa yhteen ja saada heihin näin nykyistä tiiviimpi kontakti. Neuvottelupäivillä yhdistysten edustajat saavat kuvan liiton tulevan kauden eri painopistelaueista kuten teemasta ja toimintasuunnitelmasta. Tämä edistää yhdistystasolla tavoitteiden toteutusta.

Samalla puheenjohtajilla on mahdollisuus vaihtaa kokemuksia yhdistystoiminnasta ja saada siten uusia ideoita oman yhdistyksen toimintaan.

Ensimmäinen kokeilu neuvottelupäivistä on suunniteltu toet-

tavaksi 28.-29.2.2004, joka kohdistuu eristyisesti läntiselle maanpuolustusalueelle. Näin ollen myös Päijät-Hämeen reserviläispiirin yhdistysjohto kuuluu kohderyhmään.

Tapahtuma on suunniteltu tapahtuvaksi laivaristeilynä, jonka yhteydessä yöpyminen Tallinnassa. Liitto maksaa osallistumiskustannukset pois lukien matkakulut Helsinkiin. Jokainen yhdistys voi lähettää 1-2 edustajaa.

Puheenjohtajat! Piskäkääpä tapahtuma kalenteriin. Tämä on tarkoitettu juuri teille.

HK

Reserviläisliiton jäsentilanne

Reserviläisliiton jäsenmäärä on kuluvana vuonna kasvanut voimakkaasti. Suurimpia kasvukuja on mm. Keski-Suomen piirillä, jossa jäsenmäärä on kasvanut n. 13 prosentilla. Oma piirimme on 30.10. mennessä kasvattanut jäsenmääräänsä huomattavasti vaatimattomimmin. Maksaneita jäseniä oli yksi enemmän kuin vuosi sitten. Tämä saavutus tuo piirillemme suoritusperusteista piiritukea 170 euroa. Hienoa. Kolmen prosentin kasvu toisi piirillemme 510 euroa.

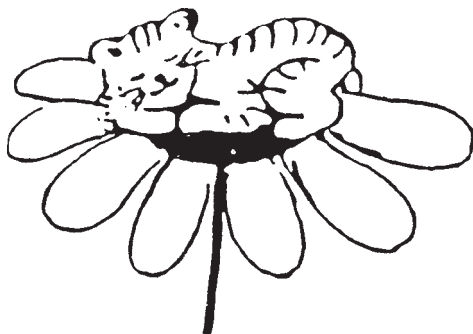
Jäsenmäärän kasvua voi selittää yhdistysten muuttumisesta jäsenpohjaltaan avoimien sääntöjen linjalle. Onhan vapaaehtoista maanpuolustustyötä selkeää tehdä saman lipun alla. Tästä on hyvä jatkaa.

Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n SYYSKOKOUS

**pidetään Hämeenkoskella, kunnan valtuustosa-
lissa, 13.11.2003 kello 19.00. Käsitellään sään-
tömääräiset asiat. Kokouksen yhteydessä pitää
esitelmän res.kapt/kirjailija Ahti Saarinen, aihee-
naan Päijät-Hämeen Sotilaslentokentät.**

Hallitus

**JO YLI 50 VUODEN AJAN
OLEMME KERTONEET
KAIKEN KUKKASIN**

AALTOSEN PUUTARHA OY
Porvoonjoentie 10, LAHTI
Puh. 03 7352 323
Fax 03 7352 223

**PUUKAUPAN
AMMATTILAINEN**

111 METSÄLIITTO

Lahden piiri
www.metsaliitto.fi